

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

mei, & ibidem cap. 11. Væ tibi corozain &c. & de omni verbo ocioso reddenda erit ratio, & cap. 19. de Diuinitate & obseruantia præceptorum, & 23. de vae Pharisæorum &c. atq; in pluribus alijs locis satis committitur naturam suam iustitiam peccantibus & impœnitentibus, & Apostolus sepè ac plurimis in locis minatur 1. Cor. 6. Neq; fornicarij, neq; idolis seruientes, neq; adulteri, neq; molles &c. neq; maledici, neque raptores regnũ Dei possidebunt, & Eph. 5. Hoc scitote intelligentes &c. item Gala. 5. Manifesta sunt opera carnis, inimicitia, fornicatio, veneficia, cõtentio, iræ, rixæ, dissensiones, homicidia, ebrietates, sectæ, & his similia, quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt. Ephe. 5. Nemo vos seducat inanibus verbis, propter hæc enim venit ira Dei in filios dissentiæ. Nolite effici participes eorum, ecce apertè prædicit Apostolus, quod in tales peccatores venit ira Dei, qui talia vitia perpetrarint. Non igitur Euangelium est solus sermo de misericordia & gratia & remissione peccatorum, sed etiam sermo de iustitia & austeritate atque iudicio & damnatione impiorum: nam idem ille Christus qui dicit, credite Euangelio Mar. 1. is quoque dicit, pœnitentiam: & si vis ad vitam ingredi, serua mandata, & idem Christus qui dicit Ioan 3. Vt omnis qui credit in illum, non pereat: dicit etiam, Ioan 5. Qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum. Pronunciat igitur Euangelium misericordiam pœnitentibus & credentibus, sed iustitiam & iudicium impœnitentibus & peccatoribus. Ergo non sumus nimium securi, neque timorem Domini ab oculis seponamus: nam licet sumus iustificati semel, nisi tamen illam virtutibus retinuerimus, non præderit.

CAPVT XXV.

Martini

Multi carnales hodiè putant se per fidem
 ad eò iustificatos & sanctificatos esse, vt
 vltiorem sanctificationem acquirere
 nō sit opus, & inani fiducia fidei in Chri-
 stum gloriantur ita se sanctos esse & iu-
 stos, & quali æquales esse virgini Mariæ, Apostolis &
 ceteris martyribus, & quauis in suo loco fides iu-
 stificet ac sanctificet, iuxta illud, Sanctificati estis in
 nomine Domini nostri Iesu CHRISTI, sola tamen
 illa sanctificatio non proderit. Pro quo notandum;
 quod scriptura commemorat duplicem sanctifica-
 tionem, quarum vna diuina dicitur, qua gratia Dei
 propter Christum sanctificamur, id est, sancti reputa-
 mur à Deo propter fidem in Christum, sicuti dicitur
 i. Corinth. primo. Qui factus est nobis sapientia à
 Deo, & iustitia, & sanctificatio atque redemptio, vt
 qui gloriatur, in Domino gloriatur. Hebræor. nono:
 & ad Ephe. primo. Elegit nos in Christo ante consti-
 tutionem mundi, vt essemus scilicet sua virtute & mi-
 sericordia sancti & immaculati in conspectu eius, &
 vt laudetur gloria gratiæ suæ, & ad Tit. secundo. Ap-
 paruit gratia Dei saluatoris nostri, qui dedit semet-
 ipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniqui-
 tate, & mundaret sibi populum acceptabilem. San-
 ctificati igitur & abluti estis per nomen Domini no-
 stri Iesu Christi, i. Corinth. sexto. Est autem hæc san-
 ctificatio aliud nihil, nisi remissio peccatorum & do-
 natio Spiritu sancti, qui reliquias peccati in carne
 mortificet atque penitus extirpet, id quod fit in præ-
 senti secundum partem, secundum totum in morte.
 Pro hac sanctificatione nostra petijt & rogat Chri-
 stus ante passionem suam, vbi inquit Ioan. 17. Pater;
 sanctifica eos per verbum tuum: sermo enim tuus ve-
 ritas est. & i. Ioan. tertio dicitur: Omnis qui habet
 spem in illo, sanctificat se. Ad illam igitur sanctifi-
 cationem nos nihil præter pœnitentiam & cogni-
 tionem

tionem peccatorum nostrorum, atque fidem exhibemus: Sed tota ipsa gratia Dei operatur atque efficit gratia ex misericordia propter Christum: hæc sanctificatio prima est, & præcedit nostram sanctificationem, sicut flos præcedit fructum, licet ex illa sanctificatione nostra fluat. Aliam quoque sanctificationem scriptura commemorat, quæ sic dicitur, licet quoque sit opus Dei atque Spiritus sancti, de qua Apostolus ad Ephes. 4. Induite nouum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia, sanctitate & veritate, & 1. Thessal. quarto. Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra: & quænam sit illa nostra sanctificatio, ibidem declarat, scilicet ut abstinatis vos à fornicatione, ut sciat quisque vas suum possidere in sanctificatione & honore, & non in passione desiderij, sicut Gentes quæ Deum ignorant: ne quis circumueniat in negotio fratrem suum, quoniam de his omnibus Deus iudex est, sicut testificati sumus vobis: non enim vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem: qui ergo spernit hanc admonitionem ad sanctificationem, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit spiritum suum in nobis. Non igitur satis est dicere, habeo sanctificationem passiuam gratis per fidem in Christum, non opus est mihi alia, scilicet actiua sanctificatione &c. Insuper Christus docet Matth. 15. in quo illa consistat sanctificatio, scilicet actiua & nostra, non in re exteriori, scilicet cibo aut potu, vestitu, loco, templo &cæt. hæc enim non sanctificant hominem, nisi quis primùm fuerit intus in corde sanctificatus fide & gratia Spiritus sancti. ideò inquit, Non quod intrat per os, coinquinat hominem, sed quod de ore & corde exit, de corde enim exeunt malæ cogitationes, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, mendacia, blasphemiar, falsa testimonia: hæc sunt quæ coinquinant hominem, non illotis manibus manducare panem, &cæt. Sanctitas ergò illa actiua consistit

consistit in abstinentia huiusmodi peccatorum: ubi enim sunt huiusmodi opera carnalia, ibi nondum est sanctificatio, quam etiam à nobis exigit Dei voluntas. Leuit. 19. Sancti estote, quoniam & ego sanctus sum, & 1. Petr. 3. Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris. Hoc autem fit, quando obedientiam verbi sui fecerimus, & Euangelio obedierimus, atque à peccatis abstinuerimus. Ad hanc activam sanctificationem Apostolus nos maximè hortatur, 1. Corinthiorum sexto, inquit: An nescitis quòd membra vestra sunt templum spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis à Deo, & non estis vestri? id est, corpus & membra vestra sunt sanctificata in Baptismo, & consecrata spiritus sancto, ut ille per hæc operetur bona & pios fructus: non iam sunt vestra membra, sed spiritus sancti: qui ergò fornicatur, in corpus suum peccat: alienum enim templum, id est, spiritus sancti coinquinat: & tollit membra Christi, & facit ea membra meretricis: sed absit hoc à nobis, empti enim estis precio magno. Glorificate ergò & portate Deum in corpore vestro. Quid hinc dicent fornicatores, ebriosi, invidi, qui corpora sua occidunt ante tempus, & alienis rebus, scilicet spiritus sancti, sic abutuntur, quando dicit scriptura quòd plures occidit crapula, quàm gladius. Ecclesiast. 37. Propter crapulam multi obierunt, & luxuriosi debilitant corpora sua, & spiritus tristis (scilicet invidiæ) exiccet ossa, Prouerborum 17. Taceo illos, qui ex nimia parcitate etiam proprio corpori denegant sufficientem cibum & potum, & alia necessaria: multi quoque abundantiam bonorum suorum conuertunt ad luxum, pompam, ornatum vestimentorum, quæ omnia quia sunt incentiua vitiorum, contristat spiritum sanctum, & cæc. Igitur illa sanctificatio corporis nostri vel morum ac vitæ, iam penitus negligitur, dum ad omnem passionem desiderij luxuria-

mur edendo, potando, superbiendo, vestiendo, & cetera, sicut factum est in diebus Noë, Matt. 24. & nemo hoc reputat pro peccatis. Insuper Apostolus 2. Corinth. sexto. Vos estis templum Dei viui, nam dicit Deus, habitabo in illis, & ambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. Has ergo habentes promissiones charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis & Spiritus, pericientes sanctificationem in timore Dei: Ecce perficere debemus sanctificationem, non ergo in sola fidei iustificatione sistendum est nobis, sed porro etiam ad sanctificationem anhelandum: iustificatio enim fidei nos Christo inserit tanquam ramos arbori, sed sanctificatio fructificat & est iustificatio. Vtrunque ergo à Deo præcipitur, iustificatio & sanctificatio. Sanctificatio igitur passiuæ inchoat, & facit initium creaturæ Dei: Sed actiuæ complet & perficit, atque consummatam ac perfectam reddit, idcirco 2. Pet. 1. admonemur, vt vocationem nostram certam ac consummatam efficiamus per bona opera. & Iacob. secundo dicitur, quod fides Abraham operibus sit consummata, id est, integra ac perfecta fuerit: quare non est satis illa inanæ fiducia ad Deum per Christum, nisi sequatur & sanctificatio actiuæ: terra enim quæ imbrem sapius receperit, & tamen nil nisi tribulos & spinas produxerit, maledictioni est obnoxia, cuius exitus huc tendit, vt exuratur. Hebræorum sexto. Et Christus ait Ioan. 15. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum pater, & in ignem mittet: ex quo patet, nihil prodesse cuiquam, etiam si per fidem insitus sit Christo, si modò ipse in fide non persistat, inque cœpta iustitiæ via ac bonitate permaneat: nam liberati sumus à peccato per Christi gratiam & serui facti iustitiæ: quod seruitium si non præstiterimus, restat sententia Luc. 12. Seruus sciens voluntatem domini, & non faciens, vapulabit plagis multis.

non hoc dicitur, quòd nostra sanctificatione mereamur hoc quod Christus meruit: nihil penitus gratiæ derogatur, sed quatenùs retineatur, augeatur, & distribuatur: & quatenùs obligati sumus votiu serui iustitiæ, vt satisfaciamus: nec nostro carebimus præmio in præsentia atque futura vita. 1. Corinthiorum tertio. Vnusquisque mercedem accipiet secundùm laborem suum. Ex prædictis liquet, quàm aberret mundus, qui solum vult audire verbum Domini, & credere quæ Christus nostri causa fecit, id est, quòd pro nobis natus, passus, mortuus sit, & quòd vult gratis remittere peccata & dare cœlum, & quòd nulum sit peccatum quod damnet, præter infidelitatem: hæc & huiusmodi populus carnalis libenter audit, & magistros talia docentes amplectitur. At quid nos nunc redempti facere debeamus, scilicet peccatis mortui esse, deindè seruire iustitiæ, ac seruire & obedire Euangelicis præceptis, esse pœnitentes, & Deum ac proximum nostrum diligere, orare, ieiunare, castigare corpus, obedire Ecclesiæ & eius præceptis, & in summa exercere sanctificationem nostrâ, hic omnes surdi aut muti sunt, & qui hæc docet & inculcat, pro hypocrita & sanctulo habetur: qui autem falli non vult, videat totum Euangelium, quòd non solum docet passiuam sanctificationem, sed etiam actiuam: Et de his iudicabit Deus in nouissimo die.

CAPVT XXVI

Quod carnales hodiè dicunt Euangelium nihil aliud esse, quàm lætū nunciū remissionis peccatorū: deindè, quòd duo potissimum Euangeliū doceat. Pro quo notandū, quòd pleriq; hodie affirmant Euangeliū esse lætū nunciū gratiæ, vel solum sit sermo de Christo, qui denunciat remissionem peccatorū, solumque exigere fidem in Christum, & ampliùs nihil: vnde fit vt carnales reddantur homines ex falso intel-